

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Biuroul de distribuire: **Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25**

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Fiii rătăciți.

Demultori auzim spunând: Dumnezeu iartă, dar oamenii nu. Și într'adevăr, **dacă** ai comis greșeala cea **mai mică**, semenii tăi nu-**o uită**, dar să năzuesc ca să-**ți** aducă în minte cât mai **adeseori**. Foarte ușor ne este să judecăm pe alții, **dacă** nu ne gândim la cele **multe greșeli** care le comitem. Dacă însă în amurguri singuratice, în nopți nedormite, sau în dimineți fără nădejde aruncăm o privire scrutătoare în adâncul sufletului nostru, aflăm acolo învălmășeala instinctelor și a pornirilor **păcătoase**, ce trebuie să ne îngrozea

Cine știe, că lipsa ar fi bătut la ușile noastre, **am** fi avut tărie să rezistăm ispitelor ce ar fi prezentat pentru noi averea altuia?

Dacă patima răzbunării

ne-ar fi stăpânit vreodată, nu putem ști oare am fi cruțat viața altuia?

Cine poate ști dacă în cuget n'am comis cele mai oribile păcate?

Așa că nu avem cu ce să ne mândrim, iar când ne ntâlnim cu un fost păcătos pocăit, să-l ajutăm ca să devină iarăși om, să-și recâștige stima proprie și a semenilor lui.

Cu noul cod penal s'a introdus la noi și societatea de „Patronaj”. Toți care suntem în această societate trebuie să facem mult mai mult, decât cât ne cere legea. Trebuie să punem în muncă noastră suflet și inimă. Pe cel deșinut să-l facem să simtă că există bunătate omenască. Pe copilul vagabond să-l legăm dându-i vreo ocupație pe cel criminal să-l facem bun. Celora care s'au eliberat din închisoare să-le ușurăm începutul vieții noi și ne-

prihănite. Orice facem în cadrul acestei societăți, să facem cu conștiința că e vorbă de salvarea unor suflete.

Aceste însă nu ne vor reuși decât atunci, când pe fiecare dintre clienții patronajului îl vom conduce la Dumnezeu. Ei dela noi să învețe, dacă n'a știut până acum, parabola fiului rătăcit și prin noi să afle că Tatăl ceresc cu brațe întinse îl așteaptă și cu daruri îl copleșește pe acela, care „mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat”.

Patronaj folositor societății numai prin deșteptarea sentimentului religios al nenorociților se va putea face.

I. B.

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Fragment dintr'o conferință.

Nu e zi în care rugăciunea sf. Părinte Papa, rugăciune „reparatorie“, să nu ne prosterneze în fața Domnului nostru Isus, în fața inimii Lui care sângerează mereu: „iată această inimă care a iubit atât de mult oamenii și pe care dâșii atât de puțin o iubesc“... Din inima aceasta care l-a purtat pe cărările apostolice, care i-a deschis gura ca să înalțe Tatălui rugăciuni și oamenilor să le dăruiască învățături, care i-a aplecat mâna spre cei umiliți și în suferință, care l-a dus pe drumul Calvarului printre insulte și lovituri care l-a jintuit pe Crucea unde și-a dat sufletul, **ne-am renăscut, am recăpătat forțele sufletești ce ne eliberează din cătușele robitoare, ce ne face apți pentru o viață superioară sufletească...**

* * *

Dar ce facem noi? Ti-căloșia lumii de azi e mai dureroasă ca aceea de-acuma 2000 de ani. Se a-daugă ingratitudinea. Nu vrem să ridicăm ochii spre luceafărul, luminătorul cărărilor prin neguri... Dela o generație la alta răul crește. Ideea superioară, munca, conduita dreaptă sunt disprețuite. Această devalorizare aduce rezultatele funește de astăzi.

Unde-i învățătura Mântuitorului?

Pierdută-i oare amintirea făgăduințelor Lui? Pare că viața pământească e tot. Pare că viața viitoare nu mai există; se tăgădu-este **Invierea Domnului din morți. Cele zece porunci nu mai răsună.**

Rezerva creștină? Nu-i înțeleasă. Făgăduirea aceasta acceptată de oameni se cufundă în întunec; pierde idealul, pacea, fericirea, și rămânem stăpâniți numai de nemulțumire, rămânem prada sbuciumului numai după bunuri materiale.

* * *

Dar din fericire, tocmai nemulțumirea de noi înșine ne poartă spre trepte de lumină căci omul gândește, discernе, deosebește, pune în cumpănă idei. Gândirea presupune ideal, ceva spre care tindem... și un drum care să ne conducă spre înălțimi, spre lumină. „Lumina“ de sus după care tot sufletul nostru aspiră e Dumnezeu.

* * *

În marea învolburare a vremurilor de-acum aproape două mii de ani s'a desprins din Dumnezeire: omul Dumnezeu pentru ca venind pe pământ să trăiască o viață de om desăvârșit, să ne rămăе pildă, și luându-și toate păcatele noastre asupra-și, să moară zdrobit pe Cruce spre a

satisface onoarea lui Dumnezeu greu atinsă de noi, păcătoșii și spre a ne mântui. Dumnezeu trăind în trup de om, limitat de nevoile trupului, de evoluția lui și totuș trăind, simțind, cugetând și lucrând ca Dumnezeu...

Și totuș profund una cu sufletul celor umiliți, celor blânzi, celor care veșnic plâng și se gârbovesc sub povara suferințelor; e însă și **speranța** acestora care rostește prin gura Lui sfântă cele nouă fericiri. Căci spune Dânsul: „vulpile au vizuini și paserile cerului cuiburi, iară Fiul omului nu are unde să-și plece capul. Sau: „învățați dela mine căci blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor noastre“. Sau: „Trestia zdrobită nu o va frânge și nu va stinge feștila ce fumegă încă“.

...Și totuș în toate El se învederează în chipul cel mai firesc și complect ca șef: convingerea aceea ce este, a ceea ce poate. Apostolii, mulțimea îl urmează, îl înconjoară de aproape de-bia poate răz-bate printre ei. Se desface acoperișul casei în care se afla pentru ca un parali-tic lăsat pe funii la picioarele Lui să fie tămăduit.

El nu măgulește popo-rul ci îi este milă și popo-rul îi simte autoritatea asupra trupului, asupra suf-

letului căci cum spune evanghelistul Marcu „Se mirau de învățatura lui, căci îi învăța pe ei ca și

cel ce are putere, iar nu ca și cărturarii.

(Va urma)

O. C.

Dialog pentru ședințele „Agru“-lui.

Despre comuniști.

— Măi frate Andrei, tu ești sucit și învățit în lume ca mă-măliga în oală și mai știi și carte: spunemi ce fel de oameni sunt bolșevicii și comuniștii aceia, că tot aud grăind de ei.

— Aceia sunt tot una vere Ioane, ca și cum cănele cu coada lui tot una-i. Până au fost numai în Rusia s'au numit *bolșevici*, iar acum că s'au lăjit și în alte țări, se numesc *comuniști*.

— Se spune că sunt oameni fără credință.

— Așa-i vere Ioane, sunt fără credință, iar unde nu-i credință nu este frică de Dumnezeu, nu nici de păcat.

— Adevărat e ce se spune, că sunt mari dușmani ai religiei noastre catolice?

— Dușmani sunt ei nu numai religiei noastre, ci ori cărei credințe, dar mai ales ne dușmănesc pe noi pe catolici.

— Pentru ce mai ales pe noi?

— Pentru că între creștini religia catolică are mai mulți credincioși. Noi catolicii suntem 400 milioane, pe când ortodocșii, calvinii, unitarii și ceilalți sunt

mult mai puțini. Organizația noastră în frunte cu Papa dela Roma e cea mai puternică organizație pe pământ. Biserica noastră catolică e cea mai mare stavilă a bolșevismului, pentru aceea ei se silesc cu toată puterea să nimicească catolicismul.

— Mă tem frate Andrei că le-a și reuși, că uite ce ispravă au făcut în Rusia, câte biserici au dărâmat, câtă vărsare de sânge au făcut în Mexic și în Spania.

— De asta să nu te temi vere Ioane. Dela Hristos încoace, de nouăsprezece sute de ani, biserica catolică mulți dușmani a avut, mulți au războit împotriva ei, dar iacă ea tot stă. Dușmani a avut, pentru că biserica catolică are învățatura adevărului, iar adevărul totdeauna are dușmani. Caută nu mai departe, ci numai aici în țara noastră, noi catolicii câți dușmani avem pentru credința noastră, cât umblă, cât cearcă unii cu făgăduieli cu sila, cu una, cu alta să ne abată dela religia catolică. Ici-colo se întâmplă că unii nepricepuți sau slabi de credință se lasă înșelați și ne părăsesc, dar de aceea biserica

catolică nu se va nimici pentru că o ține puterea lui Hristos cel ce a întemeiat-o. El a zis lui Petru: „Tu ești Petru și pe această peatră voi zidi biserică mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea”. (Mat. 16, 18) Înțelegi vere Ioane, ce însemnează aceea că porțile iadului nu o vor birui? Însemnează, că dacă toată puterea diavolească s'ar scula asupra bisericii catolice, biserica asta nu va putea fi nimicită, ea va sta până la sfârșitul lumii. Pentru că unii se vor lepăda de ea, ea nu va pierii; știi vorba că vântul suflă pleava iar grâul rămâne.

— Apoi cei ce ne ispitesc și fac propagandă printre noi mai au și ei o credință, dar se spune că comuniștii nu au nici o credință.

— Cei ce fac propagandă prin noi au și ei o credință, unii au crucea, evangelia și slujba ca noi, dar n'au credința ca noi. Dacă la noi căsătoria nu se desface, iar ei o desfac după plac, asta nu-i tot o credință. Dacă noi ne supunem cu ascultare la păstorul rânduit de Hristos, la urmașul sfântului Petru, la Papa dela Roma, iar ei nu se supun, asta nu-i tot o credință. Nu-i tot una a fi oaie în turmă sub paza păstorului, sau a fi fugită dela păstor. Sunt proști oamenii aceia, cari dacă văd cruce, slujbă și evanghelie ca la noi, zic că tot o credință e. Dacă am fi tot una n'ar fi două credințe. Apoi dacă bine îți dai seamă, lui Dumnezeu nu-i poate fi tot una că tu ești în credința cea adevărată,

sau intruna mincinoasă. Nu-i tot una că ești sub mână păstorului sau oale fugită, rătăcită.

Cât despre comuniști, ei drept că nu au nici o credință, dar au și ei o lege, legea pumnului care zice că ce e al tău e și al meu, dar ce e al meu nu-i și al tău.

— Asta frate Andrei e legea lui Scaraoțchi.

— Așa, așa vere Ioane, legea celui cu coarne, a lui Scaraoțchi, dar el a pus-o la cale în Rusia cu sluga lui, cu Trotzchi.

— Bine că amintiși de Trotzchi. Am auzit, că acela-i tătu-cu bolșevicilor și se spune că-i jidan.

— Jidan din cap până'n picioare. Mainainte ia fost numele Braunstein, dar și la schimbă, ca să nu știe creștinii că ce porodiță-i și apoi când a ajuns la putere a început să nimicească tot ce-i creștinesc.

— Mă mir frate Andrei cum de și-a aflat el soți la lucrul rău.

— Nu te mira de loc vere Ioane, că de cei din viața lui au fost destui prin Rusia mare, dar și dintre botezați s'au aflat, ca să dea mână cu el. Ce crezi dacă aici în România ar ajunge comuniștii la putere, oare nu s'ar afla dintre ai noștri de aceea, cari să dărâme bisericile ridicate de părinții lor?

— Ba cred frate Petre că s'ar afla destui. Mă gândesc la tinerimea asta crescută prin șezători și prin crășme, care dacă mai merge și pe la biserică, să duce acolo, ca să-și arate mândria și hainele, care se măreș-

te pe sine și nu pe Dumnezeu. Tinerimea asta curând ar apuca pe apele comuniștilor și cum zici, ar strica bisericile ridicate de părinții lor.

— Nu numai ăștia vere Ioane, dar sunt pe la orașe o mulțime de oameni fără căpătâi, fără lucru, iar alții pela cele fabrici, cari ar vrea lucru cât mai puțin și plată cât mai mare, aceștia mai întâi se fac comuniști.

— Dar frate Petre pentru ce comuniștii mai întâi pe preoți îi omoară și bisericile le aprind și le dărâmă?

— Asta vere Ioane, e lupta necredinții împotriva credinții. Cel ce vrea să calce poruncile nu poate suferi pe cel ce îi pune înainte. Cel ce vrea să-și facă cale slobodă la păcate, nu suferă pe cel ce îi pune înainte opreliștea. Omul stricat ar vrea să nu mai fie nici o lege, că atunci fiecare încotro vrea, merge.

— Soadă trebă vere Petre; va să zică la bolșevici puterea stăpânește, nu credința și dreptatea; a cui e puterea a celui e dreptul. Dar mă mir de ce nu se ridică în Rusia mulțimea poporului împotriva celor fără de Dumnezeu?

— Poporul nu se poate ridica. Inzădar ar porni mulțimea cu sape, cu furci, cu topoare împotriva mitrailierelor și a tunurilor, că i-ar secera ca și cum tai holda. Cercat-au sărmanii oameni ici și colo să stea împotriva, dar au fost ciuruiți fără milă de gloanțe sau duși în Siberia ca să nu mai întorcă la căsuțele lor niciodată. În

Spania altcum sa întâmplat. Acolo tocmai o parte din armată s'a ridicat împotriva comuniștilor și Dumnezeu le ajută că-și curățesc țara de ei.

— Dar spune-mi vere Petre pentru ce îi rabdă Dumnezeu pe comuniști, că puterea lui e mai mare; ar putea să-i nimicească cum nimicești o muscă între degete?

— Tainele lui Dumnezeu sunt nepătrunse frate Ioane, dar atâta știm că Dumnezeu pe un popor rău sau rătăcit dela credință uneori îl bate cu conducători răi, sau cu războaie și robie. Așa aflăm Testamentul vechi, că atunci când evreii se lepădau de Dumnezeu, el lasă să vină alte neamuri asupra lor și să-i ducă în robie. Dacă apucă poporul să aibă conducători răi, de multeori el este de vină. Spre pildă dacă noi catolici fiind, la alegere de deputat nu vom vota cu candidatul catolic ci cu cel ortodox, cum vom aștepta să apere el religia și drepturile bisericii noastre. Sau dacă noi vom alege deputați oameni necredincioși, aceia se vor sili să aducă legi, prin cari să slăbească credința nu să o interească. Dacă poporul va vota pentru ban, pentru mâncare și beutură și cu cel mai mare'n gură, n'are să se plângă de soarta pe care el însuși și-o pregătește. Văzut-ai chiar la noi în sat că atunci când era să se aleagă primar Petru Ilenei om de cinste și de omenie a picat și a ajuns cel ce a umblat pe la case cu sticla'n buzunar. Acum la cei mai mulți nu le place, dar n'au ce face că noi nu cunoaștem paragrafii

și cu greu mai scoți din scaun pe cel ce sa cuibărit bine'n el.

— Se vede că-i dulce pâinea de primar.

— Dulce, că de ici de colo, dacă nu cură tot picură, dar lui mai dulce îi aceea, că-i zic „Domnule” și-i capul satului. Omul mândru pe asta dă mult, iar noi suferim strâmbătate dacă la votizare nu am căutat credința și dreptatea. Mai are bunul Dumnezeu și alte planuri cu aceea că lasă uneori să suferim din partea celor nedrepți. Dacă n'ar fi fost asupra nu ar fi fost sfinții martiri ai bisericii catolice. Oare n'a zis Isus: „Fericiți sunt cei asupra pentru dreptate...” fericiți sunt, dar în ceriu, căci sigur aici pe pământ nimeni nu se simte fericit când e tăiat sau ars de viu. El însă se bucură în ceriu de aceea ce au suferit aici pe pământ.

— Înțeleg vere Petre că Dumnezeu altcum judecă decât noi. Noi mai mult căutăm la trup, la aceea ce vedem și simțim iar Dumnezeu caută la suflet și la mântuirea lui: dar am auzit că bolșevicii vreau să facă să fie toți oamenii fericiți?

— Dar încă cum? Pământul ci că e al statului. Roada de pe pământ trebuie să o dai, că e a statului. Tu omule primești făină, sare, cu bilet din magazia statului că ești omul statului, dar nu primești ce vrei, ci ceea ce vreu iei să-ți dea. Nu poți mânca cât vrei numai cât vreu iei. Dacă ai prunci, aceia sunt ai statului, și-i poate lua când vrea. Dacă soția ta nu vrea să mai stea cu tine, face contract de căsătorie cu altul așa într'o săptămână se pot încheia patru căsătorii.

— Va să zică te lasă vândan, iar la prunci trebuie să le câștigi mamă nouă!

— Așa-i fericirea în raiul bolșevic. Acolo toate sunt ale statului și ale dracului. Tu omu-

le poți trăi numai cum te lasă statul.

— Și cât te lasă statul.

— Da, și cât te lasă statul, că spre pildă în Rusia bolșevicii în 9 ani au omorât 31 episcopi, peste două mii de preoți și aproape două milioane de țărani, afară de alții, pe cari nu îi mai înșir aici. Pe metropolitul Vladimir din Kiew l-au scos dela slujbă din biserică; l-au legat de coada unui cal și așa l-au purtat prin oraș, apoi l-au udat cu petrol și i-au dat foc.

Pe mitropolitul Veniamin din Petrograd l-au spânzurat la ușa clopotniței. Pe episcopul Andronic l-au îngropat de viu. Pe episcopul Platon, iarna l-au legat afară și l-au udat cu apă până a înghețat. Pe episcopul Nicodin l-au omorât așa că au tras depe el pelea de viu. Așa bolșevicii din Rusia, dar frații lor din Spania au făcut și mai multă vărsare de sânge. Au omorât cinci mii de preoți afară de alți creștini. Când li sa urât a mai omori câte unul doi, au adunat câte două trei sute de oameni, bărbați, femei, prunci laolaltă într'un loc îndrăgit, apoi descărcau peste ei mitralierele, iar pe urmă îi stropeau cu benzină și le dau foc. Vezi așa fericesc lumea bolșevicii și comuniștii. La început au făgăduit poporului raiul pe pământ spunându-le că vor avea de toate, că nu vor mai fi domni, ci toți vor fi unul ca altul, iar acum conducătorii sunt domni, iar ceialalți robi.

— Apoi mulțam de așa treabă; nu o doresc nici pentru câinele meu.

— Și vezi tot se află în țara asta oameni, cari vorbesc bine de bolșevici.

— Aceia ar trebui trimiși acolo, ca să se sature de fericire bolșevică. Aici dacă mi dor de o bucătură mai bună

spun la muere să-mi gătească o plăcintuță o mămăliguță cu brânză o fripturică, dar acolo mânânci numai ce-ți vine după bilet și după măsură.

— Acea încă-i așa, dar nu cumva să audă domni bolșevici că te rogi lui Dumnezeu seara sau dimineața, că ai gătat cu porția, zice că să te fie Dumnezeu dacă te rogi lui.

— Asta frate Andrei e curat lucru lui Satana.

— Zic și eu că e așa. Satana lucrează în lume prin slugile lui. Dar oamenii tot să mai desmetecesc de cap când văd grozăviile comuniștilor. Află că credința e de lipsă pentru fiecare. Omul fără credință să face mai sângeros decât fcaara sălbatecă. Știința fără credință te învață numai cum să poți mai mult a înșela, a asupra, a chinui pe alții.

— Mă tem să nu dea și peste noi ceva rău.

— Te poți teme vere Ioane, că ui-te lumea a apucat pe pantă rea. Noi suntem numai jumătăți de creștini, iar tinerețea parcă se face tot mai stricată. Caută că cei dela 15 până la 20 ani cam lipsesc dela biserică. Asta e semn, că să ridică un neam depărtat de Dumnezeu.

— Dumnezeu poate și-a face milă cu ei și i-a îndrepta.

— Li mai îndreaptă Dumnezeu cu aceea, că după ce să căsătoresc îi mai lovește greu cu necazurile vieții. Omul în suferință mai curând își întoarce gândul și inima spre Dumnezeu.

— Iți mulțumesc frate Andrei de toate câte mi-ai spus. O să mă silesc și eu de acum înainte să mă schimb, că de multe ori am zis „fie voia ta” dar nu mult m'am silit să o fac.

— Dumnezeu să-ți ajute ca să împlinești cum socotești!

P. Lucian Pop

Oficiul parohial gr. cat. român leud
Maramureș

No. 27—1937

Publicațiune de licitație.

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 22 Martie c. se va ținea în localul oficiului parohial leud, licitație publică pentru arendarea, pe vara anului curent, a pășunatului de pe muntele „Stănișoare”, proprietatea bisericii, situat în hotarul comunei Poienile de sub munte.

Prețul de strigare: Lei 30000 (treizeci mii).

Informațiuni despre condițiunile de licitație se pot primi, zilnic, la oficiul parohial sus numit.

leud, 21 Februarie 1937.

Administrator: Primcurator:
P. Ion Dunca Vasile Gorzo

Poșta Red. Dlui Ion Pușcaș. Gherța-Mare. Multumim. Va apărea în numărul viitor.

Se încep misiunile. Misiunile populare proiectate pentru acest an vor începe în curând. Seria misiunilor va fi deschisă cu misiunile din Sarcașu. Vor fi conduse de Preacuviosul Ioan Gârleanu franciscan român din Oradea. Preotul local, împreună cu intelectualii din parohie fac mari pregături.

A apărut:

„Fecioara înțeleaptă”

de Dr. Irina Berinde. Se poate comanda pentru 25 Lei la Librăria Asociațiunii-Sighet sau la autoare Sighet Str. Dr. Ilie Mariș 35.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptru Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetai
Tampoane și sugător
Hârtie în trei color
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe color
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

28 Febr.—6 Martie 1937.

28. Dumineca Fiului rătăcit

ap. I. cor. 6, 12. Evg. Luca 15, 11
C. Vasiliu

1. Luni M. Eudochie † 114
2. Marți M. Teodot † 324
3. Mercuri M. Eutropie † 308
4. Joi C. Gherasim † 476
5. Vineri M. Conon
6. Sâmbătă Ss. 42 Martiri † 840.

La 1 Martie soarele răsare la 6'42, apune la 17'44 ore ziua are 11 ore și 2 minute.

Cum să lucrezi fără să strici.

Dacă vrei să te ajut ca să reușești începe să te combați pe tine.

Dacă vrei să fii înțelept în apostolatul tău, preferă să ascuți decât să poruncești.

E greu să nu păcătuești cu un zel aspru.

Dacă aproapele tău păcătuește din neștiință, luminează-l.

Dacă păcătuește din răutate, combate influența lui.

Cea mai bună combatere a erorii sunt virtuțile mari.

Și cel mai bun mijloc de-a câștiga pe păcătoșii sunt virtuțile mici.

„Creștinul Activ”. G. Palau s. j.